

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"ס ע"ב

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ס ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(במדבר י"ד) אַךְ בֵּינִי אֶל תְּמָרְדּוֹ, בָּעֵי דְלָא יְמַרְדּוֹן בְּאוֹרֵייתָא, דְּאוֹרֵייתָא לָא בָּעֵי עוֹתֵרָא, וְלֹא מְאֵנִי דְכִסְפָּא וְדִהְבָּא. וְאַתָּם אֶל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ, דִּהָא גּוֹפָא תְּבִירָא, אִי יִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, יִשְׁכַּח אֲסוּוֹתָא בְּכֻלָּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי ג) רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ. וְכְּתִיב (משלי ד) וְלִכְל בְּשָׂרוֹ מִרְפָּא. וְכֹל אֵינּוֹן מְקַטְרְגִי, אֵינּוֹן מְכַרְזָּאן וְאַמְרִי, פִּנּוּ אֶתֶר לְפִלְנֵיִיא עֲבָדָא דְּמַלְכָּא.

תרגום לעברית

אַבְל, אַךְ בֵּה' אֶל תְּמָרְדּוֹ. צָרִיךְ שְׁלֹא תְּמָרְדּוֹ בְּתוֹרָה, שֶׁהַתּוֹרָה לֹא צָרִיכָה עֲשֹׂר וְלֹא כְּלִי כֶסֶף וְזָהָב. וְאַתָּם אֶל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ, שֶׁהֲרִי גּוֹף שָׁבוֹר, אִם יִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, יִמָּצֵא רְפוּאָה בְּכֹל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי ג) רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ. וְכָתוּב (שם ד) וְלִכְל בְּשָׂרוֹ מִרְפָּא. וְכֹל אוֹתָם מְקַטְרְגִים מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים: פִּנּוּ מְקוֹם לְפִלוֹנֵי עֲבָד הַמֶּלֶךְ!

בְּגִין כֹּה אֵל תִּירָאוּ, כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם, אֵינּוֹן בְּגִרְמִיָּהוּ מְזַמְּנֵן מְזוֹנֵי בְּכָל יוֹמָא לְאִינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מַלְכִּים א יז) וְאֵת הָעוֹרְבִים צוֹיִתִּי לְכַלְכְּלָהּ. וְכַתִּיב (מַלְכִּים א יז) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר. סֵר צִלָּם מַעְלֵיהֶם. מֵאֵן צִלָּם. דָּא תוֹקְפָא דְדִינָא קִשְׁיָא. מֵאֵי טַעֲמָא אַעֲדִי. מִשּׁוּם דִּי אֲתָנּוּ אֵל תִּירָאוּם. כִּלָּא אַעֲדִיאוּ בְּגִין אוֹרֵייתָא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּאִינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, דְּהָא מִתְקַשְּׁרִי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמֶּשׁ. וְאֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קכב) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. (כַּמְדָּבָר י"ג) וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשָׁכּוּל וְגו' . רַבִּי אַבָּא אָמַר, כְּרַתּוּ הָהוּא אֲשָׁכּוּל, אָתּוּ לְסַלְקָא לֵיהּ לָא יָכִילוּ. אָתּוּ לְנַטְלָא לֵיהּ, לָא יָכִילוּ. אָתּוּ כָּלִב וִיהוֹשֻׁעַ, נָטְלוּ לֵיהּ, וְסָלִיקוּ לֵיהּ, וְאִזְדָּקַף עַל יְדֵיהֶוּ. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב וַיִּשְׁאֹוהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים. בְּשָׁנִים בְּאִינוֹן שָׁנִים יַחֲדָן. זְמוּרָה מֵאֵי קָא בְּעָאן. אֵלָא אֲשָׁכּוּל הָוָה תְּלִיָא בֵּיהּ, וּבַעֲדָא דְהָוָה מִתְחַבֵּר בְּאַתְרֵיהּ, אֶקְרִי זְמוּרָה. לְבַתֵּר קִרְיָה מוֹט, דְכַתִּיב וַיִּשְׁאֹוהוּ בְּמוֹט. הָהוּא דְאֲשַׁתְּמוּדַע. הָהוּא דְכַרְתּוּ.

תרגום לעברית

בְּגִלְלָא זֶה אֵל תִּירָאוּ, כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם. הֵם בְּעֶצְמָם מְזַמְּנִים מְזוֹנוֹת בְּכָל יוֹם לְכָל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מַלְכִּים א יז) וְאֵת הָעוֹרְבִים צוֹיִתִּי לְכַלְכְּלָהּ, וְכַתּוּב (שם) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר. סֵר צִלָּם מַעְלֵיהֶם. מֵהוּ צִלָּם? זֶה תִּקְרֶה הַדִּין הַקָּשָׁה. מָה הַטַּעַם סֵר? מִשּׁוּם שֶׁ' אֲתָנּוּ אֵל תִּירָאוּם. הַכֹּל זֶה בְּגִלְלָא הַתוֹרָה. אֲשֶׁרִי חִלַּק אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתוֹרָה לְשִׁמְהָ, שֶׁהֲרִי מִתְקַשְּׁרִים בְּקוּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמֶּשׁ, וְנִקְרְאִים אַחִים וְרַעִים. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קכב) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשָׁכּוּל וְגו' . רַבִּי אַבָּא אָמַר, כְּרַתּוּ אוֹתוֹ אֲשָׁכּוּל, בָּאוּ לְהִרְיָמוֹ, לָא יָכִילוּ. בָּאוּ לְקַחְתּוֹ, לָא יָכִילוּ. בָּאוּ כָּלִב וִיהוֹשֻׁעַ וּלְקַחוּהוּ וְהַעֲלוּהוּ, וְעָלָה עַל יָדָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

וַיִּשְׁאַהֲוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים. בְּשָׁנִים, בְּאוֹתָם שָׁנִים יְחִידִים. זְמוּרָה מָה רָצוּ? אֲלֵא אֲשָׁכּוּל הָיָה תְלוּי כָּה, וּבְעוֹד שְׁהָיָה מְחַבֵּר בְּמִקְוֹמוֹ, נִקְרָא זְמוּרָה. אַחֲרֵי כֵן קָרָאוּ מוֹט, שְׁכָתוּב וַיִּשְׁאַהֲוּ בַּמוֹט, אוֹתוֹ הַנוֹדָע, אוֹתוֹ שְׁכָתוֹ.

טקסט הזוהר

מִכָּאן יִדְעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב, דְּאֵינוֹן אֶתְחַזְּזִין לְמִיעַל לְאַרְעָא, וּלְמַהְוִי לוֹן כָּה חֵלֶק וְאַחֲסָנָא. עַד דִּהְוּ אֶתְיִין אֲמַלְכוּ עַל־יְהוּ כָּלֵהוּ, קָאִים כָּלֵב בְּאִיבָא, אָמַר אִיבָא אִיבָא, אִי בְּגִינָה אֲנִי מִתְקַטְלִין, מָה אֲנִי בְּחוּלְקָה. מִיד קָלִיל גְּרַמִּיה. וַיִּהְיֶה לוֹן.

תרגום לעברית

מִכָּאן יִדְעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב שֶׁהֵם רְאוּיִם לְהַכְנִס לְאַרֶץ וּלְהִיּוֹת לָהֶם כָּה חֵלֶק וְנַחֲלָה. עַד שֶׁבָּאוּ, נִמְלְכוּ עֲלֵיהֶם כָּלֵם. עָמַד כָּלֵב בְּפָרִי, אָמַר: פָּרִי פָרִי, אִם בְּגִלְלָה אֲנוּ נִהְרָגִים, מָה אֲנוּ בְּחֻלְקָה? מִיד עָשָׂה עֲצָמוֹ קַל וְנָתַן לָהֶם.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִהְיֶה לְאַחֲרֵי, דְּהָא כְּתִיב וַיִּשְׁאַהֲוּ בַּמוֹט, וְכְתִיב בְּשָׁנִים, וּבְכָלֵהוּ לֹא הָיוּ שָׁנִים כְּוֹתִיָּהוּ. וּמִכָּאן אוֹלִיף יְהוֹשֻׁעַ לְבִתְרָה, דְּכְתִיב, (יְהוֹשֻׁעַ ב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִן הַשָּׁטִים שָׁנִים אֲנָשִׁים מְרַגְלִים. וְהֵנִי שָׁנִים הָאֵל אוֹקְמוּהָ קְדָמָאִי. וְכַד מָטוּ לְגַבְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל, יִהְיֶה לוֹן, וְאֵינוֹן אֲשַׁתְּאָרוּ, וְעַבְדוּ גְּרַמִּיָּהוּ שִׁירִיִּים.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא נָתַנוּ לְאַחֲרִים, שְׁהָרִי כְּתוּב וַיִּשְׁאַהֲוּ בַּמוֹט, וְכְתוּב בְּשָׁנִים, וּבְכָלֵם לֹא הָיוּ שָׁנִים כְּמוֹתָם. וּמִכָּאן לְמַד יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי כֵן, שְׁכָתוּב (יְהוֹשֻׁעַ ב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִן הַשָּׁטִים שָׁנִים אֲנָשִׁים מְרַגְלִים. וּשְׁנִים אֵלֶּה הָרִי פְּרִשׁוּהָ הַקְדָּמוֹנִים. וְכִשְׁהִגִּיעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל, נָתַנוּ לָהֶם, וְהֵם נִשְׁאָרוּ וְעָשׂוּ עֲצָמָם כְּשִׁירִים.

רבי יצחק אמר, כד הוּוּ מְטָאן לְגַבְיָיהוּ דְאִינוּן עֲנָקִים, הוּוּ שְׁוִיין הֵהוּא חוּטְרָא דְמִשָּׁה קַמְיָיהוּ, וְאַשְׁתְּזִיבוּ. וּמִנְלָן דִּהֵהוּא חוּטְרָא זְהִיב לֹון. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב. כְּתִיב הָכָא עָלוּ זֶה, וְכְּתִיב הָתָם (שמות ד) וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה וְגו', וּבְגִינְיָה אֲשֶׁתְּזִיבוּ. דְּאִי תִימָא הֵנִי עֲנָקִיָּא שְׂבָקִי לֹון. אֲלֵא אָתוּ לְנִסְבָּא לֹון, וְהוּוּ שְׁוִיין לְקַמְיָיהוּ הֵהוּא חוּטְרָא, וּמִשְׁתְּזִיבִי (ס' א' וּמִשְׁתַּמְטִי) מְקַמְיָיהוּ. רְבִי יְהוּדָה אָמַר, מְסוּרַת שְׁמָא קַדִּישָׁא מְסַר לֹון מִשָּׁה, וּבְגִינְיָה אֲשֶׁתְּזִיבוּ מִנְיָיהוּ.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, כְּשֶׁהָיוּ מַגִּיעִים לְאוֹתָם עֲנָקִים, הָיוּ שְׁמִים אוֹתוֹ מִטָּה שֶׁל מִשָּׁה לְפָנֵיהֶם, וְנִצְלָו. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁאוֹתוֹ מִטָּה נָתַן לָהֶם? זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב. כְּתוּב כָּאן עָלוּ זֶה, וְכְתוּב שָׁם (שמות ד) וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה וְגו', וּבִגְלָלוֹ נִצְלָו. שָׁאֵם תֵּאמַר שְׁהָעֲנָקִים הָלָלוּ עֲזוּבוֹ אוֹתָם? אֲלֵא בָּאוּ לְקַחְתָּם, וְהָיוּ שְׁמִים מוֹלֵם אוֹתוֹ מִטָּה, וְנִצְוִלִים (וּבוֹרְחִים) מִלְּפָנֵיהֶם. רְבִי יְהוּדָה אָמַר, מְסוּרַת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ מְסַר לָהֶם מִשָּׁה, וּבִגְלָלוֹ נִצְלָו מֵהֶם.

טקסט הזוהר

רבי חייא אמר, תִּלְתָּ שְׁמָהּ אֶקְרוּן, נְפִילִים. עֲנָקִים. רְפָאִים. וְכִלְהוּ אוֹרְכֵי יוֹמִי. נְפִילִין אֶקְרוּן בְּקִדְמִיתָא, לְבִתְרָא כְּדֵי אֶתְחַבְרוּן בְּכִנְתָּ בְּנִי נָשָׂא, וְאוֹלִידוּ מִנְיָיהוּ, אֶקְרוּן עֲנָקִים. לְבִתְרָא דִּהוּוּ אֲזִלִּי וְשִׁטָּאן בְּהָאִי עֲלָמָא, וּמִתְרַפֵּין מֵהֵהוּא דִלְעִילָא, אֶקְרוּן רְפָאִים.

תרגום לעברית

רבי חייא אמר, שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת נִקְרְאוּ: נְפִילִים, עֲנָקִים, רְפָאִים. וְכֻלָּם הֶאֱרִיכוּ יָמִים. נְפִילִים נִקְרְאוּ בְּתַחֲלָה. אַחֵר כִּף כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּ בְּכִנּוּת בְּנֵי הָאָדָם וְהוֹלִידוּ מֵהֶם, נִקְרְאוּ עֲנָקִים. אַחֵר כִּף שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִתְרַפִּים מֵאוֹתוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, נִקְרְאוּ רְפָאִים.

אמר רבי יהודה, והא כתיב (איוב כו) הרפאים יחוללו, (דברים ב) רפאים יחשבו אף הם כענקים. אמר ליה, הכי הוא, בגין דענקים אתו מהאי סטרא ומהאי סטרא, ואתאשו יתיר בארעא. כגוונא דא רפאים, ומנייהו נפקי, והוו אורכי יומי. וכד מתחלשי אתחלש פלגות גופא, ופלגות קאים. כיוון דפלגות גופא הוה מית, הוו נספי עשבא מעשבי ברא ושדיין לפומייהו, ומיתו. ובגין דאינון בעאן לקטלא גרמייהו, אקרוין רפאים. אמר רבי יצחק, שדיין גרמייהו בימא רבא, וטבען ומתין. הדיא הוא דכתיב, (איוב כו) הרפאים יחוללו מתחת מים ושוכניהם.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, והרי כתוב (איוב כו) הרפאים יחוללו, (דברים ב) רפאים יחשבו אף הם כענקים. אמר לו, כך הוא, משום שענקים באו מצד זה ומצד זה והתחזקו יותר בארץ. כמו זה רפאים, ומהם יצאו, והיו מאריכים ימים. וכשנחלשים, נחלש חצי גוף, וחצי עומד. כיון שחצי הגוף היה מת, היו לוקחים עשב מעשבי השדה וזורקים לפיהם ומתים. ומשום שהם רצו להרג עצמם, נקראו רפאים. אמר רבי יצחק, זורקים עצמם לים הגדול, וטובעים ומתים. זהו שכתוב הרפאים יחוללו מתחת מים ושוכניהם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"א ע"א) ♦

טקסט הזוהר

רבי שמעון אמר, אלמלא הוו עיילין ישראל לארעא, בסימנא (נ"א באומנא)

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, אלמלא היו נכנסים ישראל לארץ בסימן (באמנות) לשון הרע, לא היה העולם עומד אפלו רגע אחד. מי אמן של לשון הרע? הנחש. וסוד הדבר - משבא הנחש על חנה הטיל בה זחמה. אמר רבי שמעון, ועל הכל מוחל הקדוש ברוך הוא,

פֶּרֶט לְלִשׁוֹן הָרֶעַ, מִשׁוֹם שְׁכָתוֹב (תהלים יב) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנוּ
מִי אָדוֹן לָנוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.